

maß, efs neid lomofessi fa talve • qial peab katema?

Peet. Egga nemmad se pülmaga Pañna wilja kokko?

Hans. Ei kül wilja, eh! mu nende tö vårrast neid wadetafse, kuid otse nende hådda vårrast.

Peet. Mis hådda kül sel heal liinotest sel peaks ollema?

Hans. Oh minno wënnike! Kedda ennam kiisatafse, kui se mis hea on.

Peet. Tõssi se, agga kes neist peaks putuma?

Hans. Ennå! kül kuriateggiaid magga lomale. Wahhest nerria hiir sõõb temima pu sufest laiaks, eh! teeb augud alt; wahhest mäntsas raiub selja takka augud sisse; lind tulleb wålja; suakse årra; wahhest tühkane põrrotab sindo wålja ja sõõb; mon-

ni leñhab wålja, Pülm tuul lõõb kedda warsti mahha, ja raminaстafse å.

Peet. Et kule waenlast! kül kusen hoidmist liinomehhel fa talvel.

Hans. Kül, kül, ja kui tulleb tuissne ilm, mattab suud kiinni, ja saddo lämmatab neid å, kui ei olle lauakenne pandud wariuks aukude peäl, eh! tulleb kilm sao peale, siis tommatafse karda, eh! lõõb jääesse panneb augud kiinni, sepärast peab ita maatma.

Peet. Millal temma iisse siis wålja nouab?

Hans. Kewmade warsti, et lummi on rahljas, kui tulleb soe pâra, paiste vaasto aial, siis hakkab toito sama lenpa ja paosurwest, ja angist aia öre, siis sadetafse wålja et Jummal neu on kätte aannud.

Peet. Ho! Ho! juuba siis korda saab.

Hans. Mis sils, wënnike, siis saad sa

rõõm,